RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 106.303 van 2 mei 2002
in de zaak A. 118.935/VII-26.192.

In zake : de n.v. BRAET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VERHAMME,
kantoor houdende te INGELMUNSTER,
Oostrozebekestraat 51

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten G. MARTYN, P. DEJONCKHEERE, J. COLPAERT en I. DE TANDT,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. BRAET op 30 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 7 maart 2002 van de Vlaamse minister van leefmilieu houdende wijziging van verzoeksters milieuvergunning met betrekking tot een inrichting voor het behandelen en reinigen van zaden en granen, gelegen aan de Kanaalweg 13 te Wielsbeke (Ooigem);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 april 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. VERHAMME en K. LOONTJENS die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. DE TANDT die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij een olieslagerij uitbaat, waar lijnzaad wordt gereinigd, geplet en verwarmd teneinde er lijnolie uit te persen; dat de verwarming gebeurt met stoom en dat voor de productie van die stoom grondwater wordt gewonnen op grote diepte uit de watervoerende laag van het Krijt, die hydrogeologisch verbonden is met "de Sokkel"; dat voor haar grondwaterwinning de verzoekende partij beschikt over een vergunning van categorie A, gegeven met een besluit van een college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wielsbeke van 14 mei 1997, dit voor een termijn tot 14 mei 2002; dat de verzoekende partij op 7 mei 2001 een milieuvergunningsaanvraag indient voor enerzijds verandering van haar basisvergunning door uitbreiding en toevoeging van opslagsilo's, en anderzijds de hernieuwing en uitbreiding tot een groter debiet van de grondwaterwinning; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 6 september 2001 de vergunning van de bijkomende silo's verleent voor een termijn die eindigt op 30 september 2013, dit is samenvalllend met de einddatum van de basisvergunning en de gevraagde vergunning voor de grondwaterwinning verleent tot 31 december 2003, gezien "de situatie van de watervoerende laag van het Krijt slecht is" en "noch peilmetingen, noch periodieke debietsmetingen en noch analyses voor de opgelegde parameters door een labo erkend door de Vlaamse Gemeenschap werden uitgevoerd"; dat de afdeling Water West-Vlaanderen op 15 oktober 2001 administratief beroep aantekent tegen evengenoemde beslissing van de bestendige deputatie, voor wat de verleende vergunning van de grondwaterwinning betreft; dat met het bestreden besluit van 7 maart 2002 dat beroep gegrond wordt verklaard en de vergunning voor de grondwaterwinning wordt geweigerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit tot gevolg heeft dat de ganse lijnolie-afdeling wordt afgesneden van de noodzakelijk toevoer van geschikt water, dat immers de installatie van de captatie van hemelwater onmogelijk kan voltooid zijn tegen 14 mei 2002 en dat het onderzocht alternatief, nl. het gebruik van kanaalwater, door de stoomketelfabrikant niet geschikt wordt geacht, dat de stillegging van de ganse lijnolie-afdeling voor minstens zes maanden zou neerkomen op een omzetverlies van 938.935 euro per maand terwijl de vaste kosten blijven en zou leiden tot een tijdelijke werkloosheid van twaalf werknemers, tot mogelijke schadeclaims wegens het niet kunnen nakomen van de vastliggende termijncontrachten en tot een niet te beramen commercieel verlies naar de toekomst toe nu alle kopers van lijnolie zich bij andere bedrijven zouden dienen te bevoorraden, dat aldus de kans reëel is dat de lijnolie-afdeling na een volledige stopzetting van de lijnolieproductie gedurende vele maanden haar marktaandeel zou hebben verloren en dienvolgens economisch ten dode zou zijn opgeschreven zodat een financieel herstel van het nadeel niet meer mogelijk zal zijn;

Overwegende dat de verwerende partij onder meer doet gelden wat volgt :

> "(...)
> Verder blijkt uit de door de verzoekende partij overgemaakte gegevens dat de bouw en ingebruikname van het waterreservoir voor gebruik van hemelwater voor de stoommachine, tegen eind september klaar zal zijn,. In de periode tussen half mei en eind september ligt onder meer ook de verlofperiode.
> Het gaat dus meer bepaald om maximum vier maanden inactiviteit van één deel van het bedrijf.
> Overigens wordt niet bewezen dat het gebruik van leidingwater of kanaalwater ook niet voor korte termijn mogelijk is (namelijk de overbrugging van de gemelde vier maanden). Eventueel moet dit andere water behandeld worden (verzachting van het leidingwater bijvoorbeeld) en dit kan een meerkost met zich meebrengen, maar geen absolute onmogelijkheid tot uitbating. Er weze overigens opgemerkt dat ook het water van de grondwaterwinning op dit ogenblik moet behandeld worden, wegens te hoog zoutgehalte.
> Hooguit gaat het dus om iets meer belastende bewerking van het (leiding- of kanaal) water gedurende een relatief korte periode ten behoeve van één deel (de stoommachine voor de lijnzaadoliepers) van de totale uitbating (veevoederfabriek) en geenszins om een totaal onmogelijk worden van de exploitatie";

Overwegende dat uit de neergelegde stukken blijkt en dat niet wordt betwist dat de verzoekende partij een installatie aan het bouwen is om kanaalwater op te vangen teneinde het te gebruiken om stoom aan te maken en dat die installatie operationeel zal zijn eind september 2002; dat ook blijkt dat de

verzoekende partij over een vergunning beschikt voor het gebruik van water uit het kanaal Roeselare-Ooigem; dat in een faxbericht van 17 september 2001 de n.v. CLAYTON, dit is de stoomketelfabrikant, meedeelt wat volgt :

> "Het water is van een aanvaardbare kwaliteit. De vraag is echter of de kwaliteit van het water constant blijft ? Externe factoren kunnen immers de kwaliteit sterk doen schommelen.
> Door de algengroei zijn er micro-organismen aanwezig in het water. Dit kan leiden tot corrosie in de stoominstallatie en het slecht functioneren van vb de ontharder. Micro-organismen mogen dus best niet aanwezig zijn in het water.
> Wij adviseren dan ook om dit water best niet te gebruiken als suppletie water voor de CLAYTON stoominstallatie";

dat uit dat bericht evenwel niet kan worden afgeleid dat de verzoekende partij gedurende de beperkte periode vanaf 15 mei tot einde september 2002 het kanaalwater niet zou kunnen gebruiken, eventueel na toevoeging van een algendodend middel of na filtering; dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat binnen die korte tijd de stoominstallatie door corrosie onbruikbaar zou zijn; dat overigens ook blijkt dat het tot op heden gewonnen grondwater veel zout bevat, hetgeen ongetwijfeld ook corrosie in de hand moet werken en dat ook dat water een behandeling vóór gebruik moet ondergaan; dat de verzoekende partij evenmin aantoont dat zij gedurende die beperkte periode geen gebruik kan maken van leidingwater; dat ter terechtzitting de raadslieden van de verzoekende partij opmerken dat leidingwater niet geschikt is wegens de aanwezigheid erin van kalk, doch dat ook hier niet aannemelijk wordt gemaakt dat mits het aanwenden van een ontkalkingsprocedé, dat water totaal en gedurende een periode van amper vier maanden onbruikbaar zou zijn om stoom aan te maken; dat de verzoekende partij ook niet aanvoert, laat staan aantoont, dat de kostprijs voor het tijdelijk gebruik van leidingwater dermate groot is, dat daardoor het voortbestaan van het bedrijf in het gedrang zou komen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee mei tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**